

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಹೃದಯದಿಂದ ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ ಎನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ, ಇದು ಮುಖದಿಂದ ಹೇಳುವ ಮಾತಲ್ಲ, ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಣೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಹ-ಕೋಪಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.”

ಪುಶ್ಪ: ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಬಾಬಾ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗಿದೆ, ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಬಾರವರ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರುವ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಈ ಶಬ್ದವೇ ರಾಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. 'ಮನಸ್ಸು ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗಿದೆ' - ಇದನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೊಂದಿಗಿನ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಆಗಲೇ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಲೆದಾಡುತ್ತದೆ. ಆಲಸ್ಯವು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾರವರು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮ ಚಾರ್ಟ್‌ನಿಡಿ, ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ ಎಂದು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಪ್ರತೀ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತೊಡಕುಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ನಿರಾಕಾರ ಭಗವಾನುವಾಚ, ನಿರಾಕಾರ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ. ನಿರಾಕಾರ ಭಗವಾನುವಾಚ ಯಾರ ಮೂಲಕ? ಲೋನ್ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ತನುವಿನ ಮೂಲಕ. ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ನಿರಾಕಾರ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನದು ಯಾವುದೇ ಶಾರೀರಿಕ ಹೆಸರಿಲ್ಲ. ಬಾಕಿ ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರದು ಶಾರೀರಿಕ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಿ. ನೀವು ಆತ್ಮರು ಈ ಶರೀರ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆ ಲೌಕಿಕ ತಾಯಿ-ತಂದೆಯು ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ - ಇವರು ನಿಮಗೆ ಇಂತಹವರು..... ಮತ್ತು ಪಾರಲೌಕಿಕ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾವು ನಿರಾಕಾರ ಆಗಿದ್ದೇವೆ, ಅವರನ್ನೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮರಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಶರೀರದ ಆಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವಿದೆ. ನಾವು ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಲೋನ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನೀವು ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ನೀವು ಆತ್ಮರ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. 'ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ' ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗಿದೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಖುಷಿಯಿಲ್ಲ. ಆರೆ! ಮನಸ್ಸು ಅಕ್ಷರವನ್ನೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಹೇಳಿರಿ - ಬಾಬಾ, ನಮಗೇಕೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ! ಬಾಬಾರವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರನ್ನೇಕೆ ನಾವು ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ! ಶರೀರದ ಭಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರಿ. ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ನೀವು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ- 'ಬಾಬಾ, ಬಾಬಾ' ಎನ್ನುತ್ತಿರಿ. ಇವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯು ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತಾಯಿಯಂತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಂತು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ - ತಂದೆಯು ಇವರ ಮೂಲಕ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯೆಲ್ಲಿಂದ? ಜಗದಂಬನಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಗದಂಬನಂತು ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಪುರುಷನಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗದಂಬಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ತಾಯಿಯು ಇವರು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ದೊಡ್ಡ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರು. ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಾತಾಪಿತಾ. ಅಂದಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ಸಾಧು ಸಂತರ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಯಾರಾವಣನು ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯು ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮಾಯೆಯು ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದಿರುವುದೇ ಸುಖ-ದುಃಖದ ಆಟ ಮತ್ತು ಇದಿರುವುದೂ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಭಾರತವು ವಜ್ರ ಸಮಾನವಿತ್ತು. ಈಗ ಕವಡೆಯ ಸಮಾನವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಅವರದೇ ಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನ ರಾಜ್ಯವೇ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಪದ ಆಯಸ್ಸು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - 5 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು, ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣ ದಿ ಫಸ್ಟ್, ಸೆಕೆಂಡ್, ಥರ್ಡ್ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 8 ಗದ್ದುಗೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಚಂದ್ರವಂಶಿಯಲ್ಲಿ 12 ಗದ್ದುಗೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ರಾಜಧಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಮೊಗಲರ ರಾಜಧಾನಿ, ಸಿಖ್ಖರ ರಾಜಧಾನಿ..... ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತನ ಸರಕಾರವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಬೇಡುವುದೂ ಸಹ

ಇದನ್ನೇ. ಈಗಂತು ರಾಜಧಾನಿಯೇ ಇಲ್ಲ, ರಾಜ-ರಾಣಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದಿರುವುದೇ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಾಜ್ಯ, ಕ್ಷಣಿಕವಿರುವ ರಾಜ್ಯ, ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಸಮಯವೆಷ್ಟು ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ದುಃಖವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮರೀಚಿಕೆ ಸಮಾನ ಸುಖವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮತ್ತು ದುರ್ಯೋಧನನ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೂ ಇದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ರಾಜ್ಯ. ರಾಜ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ದುಃಖಿಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರಕಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೂ ದುಃಖವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸಸ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗಂತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಲೆಯೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಬರಗಾಲ, ಬೆಂಕಿಯ ಸುರಿಮಳೆ, ಭೂಕಂಪ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ನೀರಿಗಾಗಿಯೂ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನವೆಲ್ಲವೂ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಗೆ ಸಹಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಯು ಮತ್ತೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ, ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಹಾಕಾರದ ನಂತರ ಜಯ ಜಯಕಾರವಾಗುವುದು. ಯಾವ ವಿನಾಶದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತು, ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ಕುಳಿತು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಬಾಬಾರವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಬಾಬಾ-ಬಾಬಾ ಎನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಮನಸ್ಸು ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಖುಷಿಯಿಲ್ಲ, ಈ 'ಮನಸ್ಸು' ಎನ್ನುವ ಅಕ್ಷರವನ್ನೇಕೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಅರೆ! ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ಇವರು ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನು. ಕೇವಲ ತಂದೆಯ ಮಗುವಾಗಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ತಂದೆಗಂತು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಗೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ - ಇವರು ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಗೆ ಯಾವಾಗ ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯಂತು ತಕ್ಷಣವೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮ್ಮನ್ನು ವೈಕುಂಠದ ಮಾಲೀಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನಂತು ದಾತಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೂ ಸಹ ತಮ್ಮದೆಲ್ಲವೂ ಸಫಲ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೆಷ್ಟು ಸಫಲ ಮಾಡುವರು, ಅವರಿಗಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೈಕುಂಠದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು-ಕೊಡುವುದರ ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯದರ ಬದಲಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಸದನ್ನಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಂತು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಗ್ರಾಹಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು ಕೊಡಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ - ಸುಬಹ್ ಕಿ ಸಾಯಿ..... ತಂದೆಯಂತು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಣ, ಸಂಪತ್ತು ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರೆಯಿರಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಮಿತ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಈಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ, ಬಾಕಿ ಶರೀರ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕರ್ಮವನ್ನಂತು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಾಬಾರವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಿದೆಯೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿರಿ, ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿರಿ, ಭಲೆ ಸುಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೇ ಮತವನ್ನು ಕೊಡುವರಲ್ಲವೆ. ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮದುವೆಗಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದುವೇಳೆ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಭಲೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ. ತಂದೆ(ಬ್ರಹ್ಮ)ಯು ಸದಾ ಸರಿಯಾದ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರನ್ನು ತಂದೆ(ಶಿವತಂದೆ)ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಂತು ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಜನೂ ಆಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ಇದೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸತ್ಸಂಗವಲ್ಲ. ಈಶ್ವರೀಯ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿರಿ, ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ, ದೇಹೀ-ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಬಸರ್ಮಲ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಂತು ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮ ಚಂದ್ರ, ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಯ ಟೈಟಲ್ ಸಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ! ಇಲ್ಲಂತು ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ-ಶ್ರೀ ಟೈಟಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದು ಹಳೆಯ ಭೀ ಭೀ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ. ಶ್ರೀಮತ ಭಗವತ್ ಗೀತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಬಾಕಿ ವೇದ-ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವೆಲ್ಲವೂ ಅನೇಕ ಇವೆ.

ತಂದೆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದೇವತಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ- ಮೂರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಇಂತಹದಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು - ವೇದ ಯಾವ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ? ಎನ್ನುವುದೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಸನ್ಯಾಸ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರವೇನೂ ವೇದವಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ಓದಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಗೀತೆಯನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ? ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೊಂದಿಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಂತು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗುರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಾಬಾರವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು - ಯಾವಾಗ ಯಾರೇ

4-5 ಮಂದಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರ ನಾಡಿಯು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಫಾರ್ಮ್ ತುಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ರೋಗವು ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಿದೆ. ಸರ್ಜನ್ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಕರೆದು ನಾಡಿ ನೋಡಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆತ್ಮವೇ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಪತಿತನಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ನಿರ್ಲೇಪವೆಂದು ಹೇಳುವುದು - ಇದಂತು ಅಸತ್ಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಎಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಂತೆ ಫಲವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ - ಇವರು ಇಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬಾಬಾರವರು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಿಂದ 21 ಜನ್ಮಗಳು ಸದಾ ಸುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ಮದ ಗತಿಯಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಂತು ಕರ್ಮ ಅಕರ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಿಕರ್ಮವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಮಾಯೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಂತು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಕರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪಗಳು ತಲೆಯ ಮೇಲಿದೆ. ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಅಥವಾ ಜಪ-ತಪ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವಿಕರ್ಮದ ವಿನಾಶವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಕರ್ಮ ವಿನಾಶವು ಯೋಗಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ನಂಬರ್ವಾರ್. ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ. ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮವು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮಾಯೆಯು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ 8 ಗಂಟೆಗಳವರೆಗೆ ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ನೀವು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ, ಚಾರ್ಟ್‌ನಿಡಿ. ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಗಾಯನವೂ ಇದೆ - ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಅಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಮ-ರಾಮ ಅಥವಾ ಶಿವ-ಶಿವ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ನೆನಪಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕಲಹ-ಕ್ಲೇಷಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿರೋಗಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಸೀದಾ ಮಾತಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದರಿಂದಲೇ ಮಾಯೆಯು ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಭಲೆ ನೀವು ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ. ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರಿ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಪದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡಬಾರದು. ಕನ್ಯೆಯು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗನೇನಾದರೂ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಕೆಲವರು ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಜಗಳವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ಣ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಲ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಾದರು, ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ತಂದೆಯು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು?

ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚಹರೆಯು ಹರ್ಷಿತಮುಖವಾದಾಗಲೇ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ಸದಾ ಹರ್ಷಿತಮುಖಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಬಿರ್ಲಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಚಿತ್ರವಿದೆ! ಆದರೆ ಇವರು ಯಾವಾಗ ಬಂದಿದ್ದರು? ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು? ನೀವು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲಿತ್ತು ಸತೋಪ್ರಧಾನ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಭಕ್ತಿ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ರಜೋ, ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಭಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಚೆಯಂತು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇರಿಂತ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಎಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ತಮೋ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಜೋಡಣೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ! ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಖುಷಿಯ ನಶೆಯೇರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸಂಪಾದನೆಯಿದೆ. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವವರಾಗಿರಿ. ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ - ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಾನಾತ್ಮನ ತಂದೆಯು ಅವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮಮತ್ವವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. ನಷ್ಟಮೋಹಿಯಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು, ಆಗಲೇ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನೀಗ ಹೊಸ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಮತ್ವವನ್ನೇಕೆ ಇಡಬೇಕು. ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ಹಳೆಯದರೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ನಾವು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರ-ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಬಾರವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ರಾಜಕುಮಾರ-ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗುವ ಕಾಲೇಜ್ ಆಗಿದೆ. ರಾಜ-ರಾಣಿಯರ ಕಾಲೇಜ್ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ನಂತರ ರಾಜಕುಮಾರನಾದ ನಂತರ ರಾಜರೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಬಾಪಾದಾ, ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಮ್ತಾರವರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತನು-ಮನ-ಧನವನ್ನು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಯೋಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಇಲ್ಲಿ ಹರ್ಷಿತಮುಖಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಾಗಬಾರದು, ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಹ-ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ತಮ್ಮ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಚಹರೆಯ ಮೂಲಕ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತಹ ನಿರಂತರ ಯೋಗಿ ನಿರಂತರ ಸೇವಾಧಾರಿ ಭವ. ಸದಾ ಈ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರಿ - ತಂದೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮತ್ತು ಪಡೆಯುವವರು, ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಾವು ಆತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದೇ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಈ ಚಹರೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಹರ್ಷಿತ ಚಹರೆಯಿಂದ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವು ಸಿಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಪಾದಾರವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ-ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ, ತಿನ್ನುತ್ತಾ-ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಚಹರೆಯ ಮೂಲಕ ತಂದೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ನಿರಂತರ ಯೋಗಿ, ನಿರಂತರ ಸೇವಾಧಾರಿ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಯಾರು ಅಂಗಧನ ಸಮಾನ ಸದಾ ಅಚಲ-ಅಡೋಲ, ಏಕರಸವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಮಾಯಾ ಶತ್ರುವು ಅಲುಗಾಡಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.